

Żądania strony skarżącej

- orzeczenie niemożności stosowania, w rozumieniu art. 241 WE, art. 12 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego;
- uchylenie domniemanej decyzji organu powołującego oddalającej zażalenie złożone przez skarżącego na decyzję nr 000617 z dnia 17 marca 2005 r.;
- uchylenie wyżej wspomnianej decyzji w zakresie w jakim organ powołujący zaszerzegował skarżącego do grupy A*6, szczebel pierwszy, zamiast do grupy A*8, szczebel pierwszy;
- zobowiązanie strony pozwanej do zastąpienia zakwestionowanej części wspomnianej decyzji postanowieniami, na podstawie których skarżący zostanie powołany do grupy A*8, szczebel pierwszy ze skutkiem wstecznym;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącego wszelkich kwot, które nie zostały mu wypłacone w związku z bezprawnością zaskarżonych decyzji, wraz z odsetkami;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, wpisany na listę rezerwową konkursu EUR/A/155/2000 do grupy zaszerzegowania A6 i A7, został po wejściu w życie nowego regulaminu pracowniczego zatrudniony przez Komisję i zaszergowany do grupy A*6.

W swojej skardze podnosi on w szczególności, że decyzja ustalająca jego grupę zaszergowania narusza art. 31 regulaminu pracowniczego.

Podnosi on następnie, że w każdym razie wspomniana decyzja jest bezprawna, w związku z tym, że jej podstawa prawna, czyli art. 12 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, jest bezprawny w związku z naruszeniem następujących zasad: pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań, niedyskryminacji, równości traktowania, zasady zdrowego rozsądku (*ragionevolezza*) i dobrej administracji. Skarżący dodaje wreszcie pomocniczo, że zakładając nawet, że zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań nie jest zawsze absolutna, to każdy wyjątek lub odstępstwo od niej muszą być zgodnie z przepisami uzasadnione, który to warunek nie został spełniony w niniejszym przypadku.

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2006 r. — B. przeciwko Komisji**(Sprawa F-7/06)**

(2006/C 96/55)

*(Język postępowania: francuski)***Strony**

Strona skarżąca: B. (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciele: S. Rodrigues i A. Jaume, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego (AIPN) z dnia 10 października 2005 r. oddalającej zażalenie skarżącej na decyzję AIPN z dnia 26 kwietnia 2005 r. odmawiającą przyznania skarżącej dodatku zagranicznego;
- zobowiązanie pozwanej do wypłaty na rzecz skarżącej dodatku zagranicznego od dnia wstąpienia przez nią do służby;
- zasądzenie od pozwanej odsetek za zwłokę od dnia wydanie spornej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, będąca urzędnikiem Komisji, kwestionuje decyzję w sprawie ostatecznego ustalenia uprawnień, którą pozwana odmówiła przyznania skarżącej dodatku zagranicznego.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi przede wszystkim naruszenie art. 4 ust. 1 lit. a) załącznika VII do regulaminu pracowniczego. Skarżąca podnosi również zarzut nierównego traktowania, jako że stosowanie wymogu dotyczącego obywatelstwa, określonego w tiret pierwszym wskazanego przepisu, do urzędników, którzy posiadają poza obywatelstwem państwa, na terytorium którego znajduje się ich miejsce zatrudnienia, również obywatelstwo innego Państwa Członkowskiego, narusza zasadę niedyskryminacji i równego traktowania.

Następnie skarżąca podnosi, że w każdym razie spełnia ona wymóg dotyczący miejsca zamieszkania określony w tiret drugim przedmiotowego przepisu.

Subsydiarnie skarżąca podnosi naruszenie art. 4 ust. 1 lit. b) załącznika VII do regulaminu pracowniczego poprzez nieuwzględnienie w zaskarżonej decyzji okoliczności, iż skarżąca spełnia wszystkie wymogi dotyczące obywatelstwa jak i miejsca zamieszkania określone w tym przepisie.

Całkowicie subsydiarnie skarżący powołuje się na naruszenie art. 4 ust. 3 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, jako że przepis ten nie może być interpretowany w ten sposób, że wymaga on na urzędnika posiadającego podwójne obywatelstwo zrzeczenia się obywatelstwa Państwa Członkowskiego, na terytorium którego znajduje się jego miejsce zatrudnienia.

Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2006 r. — André przeciwko Komisji

(Sprawa F-10/06)

(2006/C 96/56)

(Język postępowania: francuski)

Strony

Strona skarżąca: Daniel André (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciel: M. Jordan, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Komisji z dnia 6 października 2005 r. odmawiającej przyznania skarżącemu z tytułu świadczenia wykonanego na zlecenie i na rzecz Trybunału Sprawiedliwości w dniach 12 i 13 stycznia 2005 r. ryczału, określonego w art. 7 Umowy dotyczącej warunków pracy i systemu wynagradzania tłumaczy konferencyjnych mających status pracowników zatrudnionych przez instytucje Unii Europejskiej;
- zobowiązanie pozwanej do naprawienia szkody poniesionej przez skarżącego w związku z niekorzystną decyzją tj. do zapłaty kwoty 241,99 EUR odpowiadającej kwocie należnego ryczału, powiększonej o odsetki za zwłokę od dnia, w którym ryczałt stał się wymagalny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, tłumacz konferencyjny będący pracownikiem, wykonuje pojedyncze zlecenia na rzecz różnych służb tłumaczeń instytucji wspólnotowych. Świadczenia te są wykonywane w ramach umów zlecenia, określających każdorazowo dzień i miejsce, których dotyczy zapotrzebowanie na usługę tłumaczenia. W zakresie, w jakim umowy te dotyczą wynagrodzenia podlegają one uregulowaniu Umowy dotyczącej warunków pracy i systemu wynagradzania tłumaczy konferencyjnych mających status pracowników zatrudnionych przez instytucje Unii Europejskiej.

W niniejszej sprawie skarżący kwestionuje decyzję Komisji odmawiającą przyznania mu ryczału z tytułu poniesionych

kosztów podróży przewidzianego w art. 7 wyżej wymienionej umowy i uregulowanej szczegółowo w „Zasadach stosowania” załączonych do tej umowy.

Wnosząc niniejszą skargę skarżący kwestionuje wykładnię tych przepisów dokonaną przez pozwaną, zgodnie z którą istnienie utraty możliwości zarobku spowodowanej przez przemieszczenie się stanowi warunek sine quo non zapłaty przedmiotowego ryczału. Ponadto Komisja powinna była wziąć pod uwagę, że dzień 12 stycznia 2005 r. był pierwszym dniem wykonywania zlecenia przez skarżącego, mimo iż skarżący wykonywał już zlecenia na rzecz organu Wspólnoty w dniach 10 i 11 stycznia 2005 r.

Zdaniem skarżącego tekst umowy nie zawiera nawet w sposób dorozumiany dodatkowych warunków, których spełnienia wymaga pozwana. W związku z tym pozwana niesłusznie dokonała modyfikacji zakresu [uregulowania] tej umowy.

W końcu skarżący podnosi, że następowanie po sobie umów zlecenia zawieranych z jednym lub wieloma instytucjami wspólnotowymi nie stanowi podstawy dla pozbawienia go prawa do spornego ryczału.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2006 r. — Zuleta de Reales Ansaldo przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa F-13/06)

(2006/C 96/57)

(Język postępowania: francuski)

Strony

Strona skarżąca: Leticia Zuleta de Reales Ansaldo (Luksemburg, Luksemburg) [przedstawiciel: G. Vandersanden, avocat]

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego Trybunał Sprawiedliwości z dnia 4 maja 2005 r. o powołaniu skarżącej do grupy zaszeregowania A*7, szczebel 2;
- zmiana grupy zaszeregowania skarżącej na grupę (A*10, szczebel 2), do której powinna być zostać zaszeregowana, zgodnie z postanowieniami ogłoszenia o konkursie CJ/LA/25, którego była laureatką;
- zapewnienie całościowego odtworzenia kariery skarżącej ze skutkiem wstecznym od dnia jej zaszeregowania do grupy i na szczebel odpowiednio zmienione, w tym z odsetkami za zwłokę;